

styrelsen i vedkommende Kreds, men ikke Ministeren, som det tilkommer at give dem, og dersom en her henhørende Bestemmelse savnes, saa er det en Mangel ved Valgløven, at det ikke er paalagt Valgbestyrrelserne at indberette de Feil, der komme til deres Kundskab, men som de dog ikke ansee for at være af den Betydning, at de paa Grund deraf ville cassere Valgmandshrebene.

Tscherning: Jeg troer ikke, at Valgloven behøver en Tilføining af eet eneste Ord for at paalægge de offentlige Myndigheder, som have at vaage over Valgene, at opløse Rigsdagens Afdelinger om, hvad der er foregaaet. At de have denne Pligt, ligger i alt Fald i den rigtige Maade at forstaae deres Embedspligt og Embedsød paa. Det er aabenbart en stor Forsømmelse af Valgbestyrrelsens Formand, som har havt Valgbreve med denne Paategning, at han ikke har indmeldt det, og det er en stor Forsømmelse af Ministeren, der selv har givet Ordre til, at den skulde sættes derpaa, at han ikke har givet Landstinget Underretning om, at en saadan Paategning sandsynligviis vilde findes paa Valgbrebene. Dette kan man ikke komme fra, det kan være en Mangel paa Opmærksomhed, der har foranlediget det, men det er en Forsømmelse.

Indenrigsministeren: Vilde det ogsaa have været en Forsømmelse i det Tilfælde, at Valgbestyrrelsen havde casseret disse Valgbreve?

Tscherning: Hvad der saa end var steet med disse Valgbreve, var det fra Ministerens Side en Forsømmelse, at Thinget ikke blev vidende om, hvad han vidste, og at han havde været med at rokke ved den kongelige Anordning.

N. Jensen: Den ærede Minister sagde i en af sine senere Bemærkninger, at Kultusministeren, som udtalte sig i Landstinget angaaende denne Sag, ikke talte som Minister, men som Landstingsmand. (Indenrigsministeren: Jeg sagde, at han ikke var tilfede som Minister.) Ja, dette er mindre

vigtigt; Hovedsagen er, i hvilken Egenkab han talte, og seer man i Rigsdagstidenden, vil Ingen let falde paa Andet, end at han talte som Minister. Den ærede Indenrigsminister bemærkede tillige, at der vilde kunne komme til at ligge et betydeligt Ansvar paa Ministeren for de Dplysninger, han gav i en saadan Sag til et Thing. Deri er jeg aldeles enig med den ærede Minister, ligesom jeg overhovedet ikke hører til dem, der i denne Sag misbillige hans Handlemaade i nogen synderlig Grad. Jeg mener derimod, at Kultusministeren ved de Dplysninger, som han har givet i Landstinget, har paadraget sig et meget betydeligt Ansvar.

Wille: Jeg skal ikke undersøge Ministerens Forpligtelse til at give saadanne Dplysninger, som her ere omtalte, men jeg skal kun ligeoverfor en Uttring, der er fremkommen, navnlig fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), gjøre opmærksom paa, at det er en meget stor Feil, naar man i et frit Land som vort idelig og idelig henviser til, hvad Embedsmændene og Embedsmyndighederne skulle gjøre, og bestandigt forlanger af Statens Lønne og beskikkede Tjenere de i denne Henseende søgte Dplysninger. I et frit Land som vort staae ogsaa Vælgerne som Vogtere over, at Lovens Bestemmelser iagttages. Vælgerne vide, hvor de skulle henvende sig med deres Klager, og altsaa er Intet simplere og naturligere end dette, at sige til hele Vælgerbefolkningen: Naar der steer Uregelmæssigheder, som denne eller lignende, saa henvender Eder med Eders Klager paa det rette vedkommende Sted, som er det Thing, til hvilket de Valgte sendes. Det er derfor en stor Feil, navnlig af Folk, som have den Anstuelse, som den nævnte ærede Rigsdagsmand, bestandigt at forlange Alt af Staten og Intet af Befolkningen.

Tscherning: Jeg beder om Forlædelse, jeg har hver Gang, der har været Spørgsmaal om Valgurigtigheder, i de stærkeste Udtryk bebrejdet Vælgerne, at de taalte, hvad der hødes dem. Jeg har rettet Debredelser til de Vælgere, som have staaet ved Siden af, hvor Sedlerne, som de havde leveret ind til Valg-